GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

1 MART 1979 SAYI: 333

"DİSK'İN GÖRÜŞLERİ VE İSTEMLERİ HÜKÜMETE İLETİLECEK"

● Somut önerilerin hazırlanması için komisyon kuruldu

DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun 14 Şubat günü İstanbul'da başlayan ve üç gün süren toplantısı sonunda aldığı kararlar bir bildiri ile kamuoyuna açıklanmıştır. Ülke sorunları ile ilgili olarak Hükümete sunulacak somut önerileri hazırlamak üzere bir komisyon oluşturulmuştur. Örgütiçi sorunlarla ilgili olarak alınan kararlarda DİSK'e parti görevi yaptırmak isteyen fraksiyoncu ve tasfiyeci eğilimlerin mahkûm olduğu belirtilmiş, farklı sosyalist eğilimde olan kişilerin DİSK bünyesinde ilkel çalışabileceğinin kanıtlandığı açıklanmıştır.

Ören toplantısında görüşülen raporun da karara bağlandığı belirtilen Genel Yönetim Kurulu açıklamasında, ayrıca en geç bir ay içinde DİSK'e bağlı tüm sendikalar için hazırlanan tek tip tüzüğün tamamlanacağı belirtilmiştir.

Üst örgütümüz DİSK Genel Yönetim Kurulu açıklamasında, ayrıca en geç bir ay içinde DİSK'e bağlı tüm sendikalar için hazırlanan tek tip tüzüğün tamamlanacağı belirtilmiştir.

Üst örgütümüz DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun aldığı kararlarla ilgili açıklamanın özeti şöyledir:

"Hükümetin parlamento içindeki aritmetiği ve yapısını, ülkenin dışa olan büyük borçlarını ve tüm çıkmazlarını da dikkate alarak genel olarak ekonomik, politik ve toplumsal konularda, özel olarak da, şiddet eylemleri, ücretler, kiralar, vergiler konularında, kısacası işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı ilgilendiren tüm konularda, bugün Hükümetin neler yapabileceğinin tesbiti için iki yürütme kurulu üyesiyle, 5 yönetim kurulu üyesinden oluşan 7 kişilik bir komisyon kurulmuştur. Teknik düzeydeki bu komisyon, en kısa zamanda yapacağı bir çalışmayla DİSK'in görüşlerini ve istemlerini hazırlayarak Hükümete iletecektir.

Emperyalist - kapitalist sistemin baskı ve tahakkümü altında olan ülkemizde, DİSK 6. Genel Kurulu örgütümüzü parçalanma noktasına getiren (DİSK'e parti görevi yaptırma) eğilimini ve bu eğilimin tasfiyeci metodunu mahkûm etmiştir. Ayrıca, anti-faşist, anti-emperyalist güçlerle cepheye yönelik güç ve eylem birliği oluşturulması direktifini vermiştir. Yönetim ve Yürütme Kurulları bu kararlar doğrultusunda tüm ilerici, demokrat, sosyalist güçlerin faşizme ve emperyalizme karşı güç ve eylem birliğini oluşturmak için yoğun bir çaba harcarken, bazı üye sendikalarımızın birlik ilkesini zedeleyen, tüzük ve organ tanımaz davranışlarıyla örgütümüz karşı karşıya kalmıştır. Özellikle kitle eylemlerimizde tüzük ve organ tanımaz biçimde örgüt bütünlüğünü yaralıyan davranışlarda bulunmuşlardır. 13 Şubat, 1 Mayıs, 15-16 Haziran, 20 Mart, Ankara Genel Temsilciler Meclisi toplantısı ve daha birçok olayda, bu tutum ve davranışlarını sürdürmüşler, disiplinsizliği, dağıtıcılığı sergilemişlerdir.

Dar grupçu ve tasfiyeci siyasi mantığın hakim olduğu bu sendikalardaki yöneticiler, DİSK üyesi diğer sendikaları ele geçirerek, sözde siyasi başarı kazandıkları görüntüsü vermek amacıyla en ilkel, en gerici ittifaklara girmişlerdir. Aynı yöneticilerin kendi örgüt tabanlarına karşı anti-demokratik tüzük uygulamaları, dar grupçu tavırları nedeniyle olağanüstü huzursuzluk yaratmaktadır.

İşçi sınıfı adına davrandığını ileri süren bir siyasi eğilimin sendikalara yansıyan bu çarpık tavrı, objektif olarak burjuvazinin, sendikaların gücünü kırmak, etkisiz duruma getirmek, demokratik kitle örgütlenmesini durdurmak, mevcut örgütleri dağıtmak stratejisi ile çakışmıştır."

Belediye Gelirleri Yasa önerisi Cumhuriyet Senatosu'nda da... kabûl edilerek kesinleşti

Sendikamızın yıllardır savunduğu ve çağın koşullarına uygun biçimde çıkmasını istediği Belediye Gelirleri Yasa önerisi, önce Millet Meclisi'nde uzun süren görüşmelerden sonra kabul edilmiş ve Cumhuriyet Senatosu'na gönderilmişti. Senato'da görüşülmeye başlanan Belediye Gelirleri Yasa önerisi muhalefetin tüm engellemelerine karşın Millet Meclisi'nden geldiği biçimde kabul edilerek kesinleşmiştir.

Hükümetin Meclis'ten sabahlara kadar çalışarak geçirdiği Belediye Gelirleri Yasası'nda değişiklik yapılmasını öngören yasa önerisi, Cumhuriyet Senatosu'nda hiçbir değişikliğe uğramadan 1 red, 5 çekimser oya karşılık 88 oyla kabul edilerek kesinleşmiştir. Metin, Devletbaşkanı tarafından onaylandıktan sonra Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girecektir.

Yasa önerisinin, değişiklik yapılarak yeniden Meclis'e gönderilmesi için başta AP'liler olmak üzere bazı kontenjan ve MBG üyeleri tarafından çok sayıda değişiklik önergesi verilmiştir. Ancak, verilen bütün bu önergeler reddedilmiş, engellemeler başarıya ulaşmamıştır. Bu arada AP'liler salonda çoğunluğun bulunmadığı gerekçesiyle yalnız bir kez yoklama isteyebilmişlerdir.

1948 yılında yürürlüğe giren ve o tarihten bu yana geçen 30 yıl içinde herhangi bir değişikliğe uğramamış bulunan Belediye Gelirleri Yasası'nın değiştirilmesiyle

(Devamı 6.Sayfada)

Kapı ve Kalorifer işçilerinin sorunlarına çözüm getiren yasa önerisi Cumhuriyet Senatosu'nda da kabûl edilerek kesinleşmiştir. Sendikamızın yıllar süren mücadelesi sonunda Meclislerde görüşülerek kabûl edilen ve kesinleşen Yasa ile Kapı ve Kalorifer işçilerinin sorunları çözüme kavuşturulmaktadır... *(Haberi 6.Sayfada)*

GENEL YÖNETİM KURULUMUZ 12 MART'TA TOPLANIYOR

Genel Yönetim Kurulumuzun Olağan toplantısı 12 Mart 1979 pazartesi günü Ankara'da Genel Merkezimizde yapılacaktır. Üç gün sürecek olan Genel Yönetim Kurulu toplantısında, ülkemizin içinde bulunduğu sorunların yanısıra, çeşitli sendikal konular görüşülecektir. Geçen Genel Yönetim Kurulu toplantısından sonraki çalışmaların değerlendirmesi yapılırken, önümüzdeki aylarda da nelerin yapılması gerektiği kararlaştırılacaktır.

KAPI-KALORİFER İŞÇİLERİNİN YILLARDIR BEKLEDİĞİ YASA ÇIKTI

Sendikamızın yıllar önce başlattığı ve sürdürdüğü girişimler meyvasını vermiş ve Kapı-Kalorifer işçilerinin sorunlarına çözüm getiren yasa TBMM'de görüşülerek kabul edilmiştir.

Kapı-Kalorifer işçileri ile ilgili olarak İş Yasası'nda yetkili açıklığın bulunmaması bu işlerde çalışan işçilerin, çalışma koşullarını daha da ağırlaştırıyor, apartman ağalarının sömürüsünü ise yoğunlaştırıyordu. Sendikamız GENEL-İŞ, bu sömürü düzenini durdurmak için yıllar önce yoğun bir mücadeleye girdi.

DİSK ve sendikamız Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK parlamento üyesi olduğu dönemde, Kapı ve Kalorifer işçilerinin daha iyi çalışma ve yaşam koşullarına kavuşması için bir yasa teklifi hazırlayarak Meclis Başkanlığına sunmuştu. Sendikamız bu konudaki mücadelesini daha sonraki yıllarda da sürdürmüş, 1978 yılında Çalışma Bakanlığı'nca hazırlanan Yasa Tasarısı'nın daha genişletilmesi için Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu'nda yapılan çalışmalara katılmıştı. Sendikamızın önerileri Komisyonda da benimsenmişti. Ne var ki, Meclis Başkanlığına sunulan ve ivedi olarak görüşülmesi istenen yasa tasarısı bir türlü gündeme alınmamıştı. Sendikamız bu gecikme üzerine, Genel Sekreterimiz Ertan Andaş imzasıyla konuyu Başbakan Bülent Ecevit'e iletmişti. Başbakan ise, konunun biran önce görüşülmesi ve çözüme kavuşturulması için Çalışma Bakanı Bahir Ersoy'u görevlendirmişti.

12 Şubat 1979 günü Millet Meclisi'nde görüşülen yasa tasarısı, Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu'nda benimsenen biçimiyle kabul edilmiştir. Daha sonra Cumhuriyet Senatosu'nda görüşülen tasarı Millet Meclisi'nden gelen biçimiyle kabul edilmiştir.

Yasa tasarısı Devletbaşkanınca imzalandıktan sonra, Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girecektir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edilerek yasalaşan tasarı aynen şöyledir:

"MADDE 1- 1475 Sayılı İş Kanununa aşağıdaki ek ve geçici maddeler eklenmiştir:

"Ek Madde- Bu kanunun 5'nci maddesinin (e) fıkrasında sözü geçen kaloriferli konut kapıcıları ile çalışmasını aynı işverene veya konuta hasreden konut kapıcılarının işvereni konutun maliki veya ortaklarıdır.

Konut yöneticisi işveren vekili olup, mali sorumluluklar işverene ait olmak üzere, yargı uyuşmazlıklarında ve bu kanunun uygulaması bakımından işverenin temsilcisidir.

KAPICI KONUTLARI İÇİN KİRA İSTENEMEZ

Kapıcıların hizmetlerinin kapsam ve niteliği ile günlük çalışma sürelerinin, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil günleri, yıllık ücretli izin hakları ve kapıcı konutları ile ilgili hususların düzenlenmesinde uygulanacak değişik şekil ve esaslar, bu kanunda tanınan haklar saklı tutularak Çalışma Bakanlığınca çıkarılacak bir tüzükte belirtilir."

"Geçici Madde- Ek maddede belirlenen tüzük, yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde düzenlenir..."

Yasanın getireceği haklar

- **Kapı - Kalorifer emekçilerinin oturduğu konutlardan kira alınmayacak.**
- **Yargı organlarında, Kapı-Kalorifer emekçilerinin karşısında tüm konut sahipleri değil, apartman yöneticileri olacak.**
- **Kapı - Kalorifer emekçilerinin yaptıkları görevlerin niteliği, çalışma süreleri, hafta tatili, ulusal bayram ve tatil günleri, yıllık ücretli izin hakları ile ilgili düzenlemeler, Çalışma Bakanlığınca hazırlanacak bir tüzükle belirlenecek. Bu tüzük en en geç altı ay içinde hazırlanacak.**

Bilecik'te haklarımızı söke söke aldık

Bilecik Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi 74 işçinin 11 Ocak 1979 tarihinde başlattıkları direniş, tüm hakların alınması üzerine 20 Şubat günü kaldırılmıştır.

Bilecik Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçiler, Aralık 1978 ve Ocak 1979 ücretleriyle, yemek paralarını, Aralık 1978 ikramiyelerini, sorumluluk zamlarını ve elbiselerini süresi içinde alamadıkları için işi bırakarak direnişe geçmişlerdi. Tam 40 gün coşkuyla sürdürülen direniş sonunda işveren, hak kazanılan tüm alacakları vermeyi kabul edince, direniş kaldırılmış ve işçiler işbaşı yapmışlardır. 40 gün boyunca yürütülmeyen belediye hizmetleri yeniden başlatılmıştır.

12.(Eskişehir) Bölge Merkez Şube Başkanımız Enver Demirci, **"Bilecik Belediyesi işvereni iki aylık ücretlerle, bazı sosyal hakları süresi içinde ödemeyince, belediyede çalışan sendikamıza üye işçiler yasalardan ve toplu sözleşmeden doğan haklarını kullanarak işi bırakıp, direnişe geçtiler. Kırk gün, büyük bir coşkuyla sürdürülen direniş sonunda tüm haklarımızı söke söke aldık. Alacaklarının tümünü noksansız olarak alan işçi arkadaşlarımız hemen işbaşı yaparak, kentin direniş süresince biriken hizmetlerini yapmaya başladılar"** demiştir.

İŞ YASALARI VE DEĞİŞEN KOŞULLAR

275 sayılı **"Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası"** 24 Temmuz 1963 tarihinde günümüzün Başbakanı Bülent Ecevit'in Çalışma Bakanlığı sırasında kabul edilmiş ve yürürlüğe konulmuştur. O tarihte söz konusu yasa tasarısının tümü üzerinde Millet Meclisi görüşmelerinde Sayın Ecevit'in yaptığı konuşmanın bir bölümü aynen şöyledir:

"...Bizim bugün örnek almakta olduğumuz Batı ülkelerinde tatbikat önden, kanunlar arkadan gelmiştir. Bunun için toplu sözleşme grev ve lokavt mekanizmasının işleyiş tarzı, tabii bir gelişme içinde ortaya çıkmıştır. Fakat bizde önce kanun gelecek, tatbikat ise arkadan gelecektir... Başka memleketlerdeki işçiler geleneksel olarak bu hakların nasıl kullanacaklarını bildikleri halde, bizde hiç değilse başlangıç yılında bunları nazarî olarak öğrenmek zorundadırlar... Kanunda kusur olabilir. BU KUSURLAR TATBİKATTA GÖRÜLECEKTİR."

Sayın Bülent Ecevit'in çok doğru olarak ve gerçekçi bir dille belirttiği uygulama-yasa uyuşmazlığı değişen toplum koşullarına koşut olarak, çok açık biçimde belirginleşmiştir. Bir başka deyimle iş yaşamımızı düzenleyen yasalar (özellikle 275 sayılı yasa) uygulamada görülen aksaklıkların giderilmesi için yeniden düzenlenmelidir.

Örnek mi istersiniz?

Erzurum Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün 28 gün ara ile verdiği iki ayrı kararda, aynı işkolunda kurulu iki sendikaya üye işçilerin durumları tam zıt biçimde uygulanmıştır. Erzurum Bölge Çalışma Müdürlüğü 11.3.1977 gün ve 1977/5 sayılı kararında iki sendikaya üye 29 işçiyi kuruluşu daha eski olan sendikanın üyesi olarak düşünmüş ve sözleşme yetkisini bu sendikaya vermiştir.

Buna karşın, aynı Bölge Çalışma Müdürlüğü:

8.4.1977 gün ve 1977/9 sayılı kararında, hem sendikasız Genel-İş'e ve hem de Türk-İş'e bağlı Türkiye Genel-İş'e üye 557 işçiyi **"274 sayılı Sendikalar Yasası'nın 6. maddesi 1. bendinde hükme bağlanan noterden istifa"** olmadığı halde sendikamız üyesi olarak düşünmemiştir. Erzurum şubeiz 1962, Türkiye Genel-İş Sendikası ise 1976 yılında kurulmuştur. 1977 yılına kadar da işyeri sözleşmelerini sendikamız yapmıştır.

Bir başka örnek olarak sendikamızla Türkiye Genel-İş arasındaki yetki uyuşmazlığının eriştiği hukuksal boyutlarda sergilenmektedir. 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'nın 12. maddesi 4. bendi aynen **"İtiraz müddeti geçmeden veya itiraz kesin bir karara bağlanmadan toplu görüşmeye başlanamaz"** kesin hükmünü taşımaktadır. Erzurum Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün 1977/9 sayılı kararına, **"T.C. Erzurum İş Davalarına"** bakmakla görevli Birinci Hukuk Mahkemesi'nde itiraz edildi. Anılan mahkeme, **"rakip sendikanın üye giriş fişlerinde sahtecilik yapıldığının bilirkişilerce saptanmasına karşın, Çalışma Müdürlüğünün 1977/9 sayılı kararını onaylamış ve sendikamız aleyhine KESİN olarak yetkisizlik kararı vermiştir. Bu karara dayanarak Türkiye Genel-İş Sendikası, Erzurum Belediyesi işvereni ile işyeri düzeyinde toplu iş sözleşmesi bağıtlamıştır.**

Erzurum İş Mahkemesinin 15/4/1977 gün ve 977/222 Esas, 977/182 sayılı kararı, başvurumuz üzerine Yargıtay 9. Hukuk Dairesi başkanlığınca 9/5/1977 gün ve 1977/6397-8083 sayılı kararla esastan bozularak Erzurum İş Mahkemesine inde edildi. Anılan mahkemenin kararında ısrarı üzerine konu 30/11/1977 günü Yüksek Yargıtay Hukuk Genel Kurulu Başkanlığına sunuldu. Ancak, bugüne dek, Yüksek kurulca bir karara bağlanmadı.

Yeni sözleşme dönemine girilmiş bulunmaktadır. Bir yanda sahtecilik yaptığı bilirkişi raporu ile ve Yargı organlarınca saptanmış bir sendika, öte yanda; siyasal baskılar, entrikalar ve sahtecilik yapmış bir ekip karşısında ki Genel-İş Erzurum Şubesi. Yargının çok yavaş işleyişinin yanısıra, Erzurum gibi en az 20 sendika kurabilecek kadar işçi çoğunluğu bulunan bir kentte, hatta bölgede bir iş mahkemesinin hâlâ kurulmamış olması, bu karmaşıklığı doğuran bir başka büyük etkendir.

Erzurum şubemiz tarafından yapılan bu açıklamanın son bölümünde ise şöyle denilmektedir:

"Uygulayıcılar olarak, bir-iki örnekle sunmaya çalıştığımız; iş ve sendikal yaşamımızdaki yasalar-uygulamalar çelişkilerinin giderilmesi için "bu geniş çalışan kesimini etkileyen konunun" bilim adamları düzeyinde tartışılması gereğine de dokunmak isteriz.

Bilinmelidir ki: İşçiler artık, iş ve sendikal yaşamımızı düzenleyen yasaları, olayları yaşayan bireyler olarak düşünsel yönde aşmış bulunmaktadırlar."

Belediye Gelirleri Yasası

(Başlarafı 1.Sayfada)

Yerel Yönetimler için 14 milyar liralık bir kaynak sağlanmış olacaktır. Kesinleşen metne göre, belediyelere verilmek üzere bazı hizmetler için yeni vergiler, harç ve resimler getirilmiştir.

Yasanın yürürlüğe girmesinden sonra, belediyelerin kaynakları belli bir ölçüde artmış olacaktır. Bu da özellikle büyük belediyelerimizi ekonomik sıkıntıdan kurtaracak ve siyasal iktidarlara avuç açmasını ortadan kaldıracaktır. Belediyeler artan kaynak ve gelirleriyle işçi ve emekçilerin ücretlerini süresi içinde ödeyebilecekler, para yokluğunu bahane ederek geciktirme yapamayacaklardır.

Kesinleşen bu Yasa, belediye işçilerinin sorunlarına köklü çözüm getirecek nitelikte olmamasına karşın, şöyle de atılmış olumlu bir adım olarak kabul edilmeli ve değerlendirilmelidir.

BİZ İŞÇİLER

Hayat kagasında biz işçiler,
sürdüreceğiz mücadelemizi.
Sürdüreceğiz gerici patronlara inat,
Köylünün sırtında geçinen toprak ağalarına inat,
İşçi sınıfını sömürenlere inat.

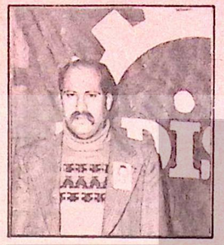
Sürdüreceğiz bu kavgayı sonana kadar,
Fakiri sömüren zenginlere inat,
8 saatlik iş karşılığı bir lokma ekmek uğruna,
Mücadele verenleri ezenlere inat,
Sürdüreceğiz mücadelemizi tüm gerici güçlere inat.

Haklı davamızda omuz omuza bir zincir gibi,
Hak verilmez alınır misali,
Söke söke alacağız hakkımızı.
Tüm dünyaya duyuracağız işçi sınıfının sesini.
Hiçbir şey durduramaz bu uğurdaki mücadelemizi.

GÖNÜL BEYAN
Kayseri

GENEL KURULLAR

8.(Gaziantep) BÖLGE MERKEZ

Merkezi Gaziantep'te kurulu bulunan ve Gaziantep 1-2-3'ncü şubelerimizle Adıyaman Kahramanmaraş ve Urfa Şubelerimizi kapsayan 8. Bölge Merkez Şubemizin genel kurulu 17 Şubat 1979 Cumartesi günü yapılmıştır.

Çok kalabalık bir işçi ve konuk kitlesinin de izlediği genel kurulda yapılan seçimler sonunda 8. Bölge Merkez Şubemizin başkanlığına, Gaziantep 2 No'lu Şube Başkanımız **Ahmet ÖZKAN** getirilmiştir. Genel Kurul, Gaziantep 1 No'lu Şube Başkanı Emin Erdem tarafından açıldıktan sonra, genel kurulu yönetmek üzere başkanlık divanı oluşturulmuştur. Yapılan oylamada Divan Başkanlığına Sendikamız Genel Sekreteri ve Koordinasyon Daire Başkanı **Ertan ANDAŞ,** Başkan yardımcılığına Eğitim Daire Başkanımız **Ekrem AKKUŞ,** yazmanlıklara da DİSK Bölge Temsilcisi **Yusuf YÜREKLİ** ve Mersin Şube Başkanımız **Nusret KENDİRCİ** seçilmiştir.

Başkanlık divanının oluşmasından sonra, bir konuşma yapan Andaş, ülkemizin içinde bulunduğu sorunların bir özetini yapmış ve çözüme kavuşturulması için mücadele edilmesinin gerekliliğini vurgulamıştır. Andaş'ın kısa ve öz konuşmasından sonra raporlar okunmuş ve eleştirilere geçilmiştir. Raporlar üzerinde konuşan **Ali Özümcü, M. Ali Tütüncü, Emin Erdem, Hüseyin Yıldırım ve Ökkeş Kazak** çeşitli sorunlara ilişkin görüşlerini açıklamışlardır.

Konuşmaların tamamlanmasından sonra seçimlere geçilmiş ve yapılan oylama sonunda 8.**(Gaziantep)** Bölge Merkez Şube Başkanlığına, Gaziantep 2 No'lu Şube Başkanı **Ahmet Özkan** seçilmiştir.

YÖNETİM KURULU:
Ökkeş BAĞDATLI, Mehmet AKILLI, Ahmet GÜL, Mahmut EREN, Hasan ASLAN, M. Salt ASLANPAY, M. Ali TÜTÜNCÜLER, Mehmet YALÇIN, Mehmet KURÇEREN, Hüseyin YILDIRIM, Mahmut ÖZTÜRK, Mustafa GÜNDOĞDU, Cüneyt BOZGEYİK.

DENETİM KURULU:
Rıfat SARIGÜL, Vakkas DALKILIÇ, Ali Rıza DEMİR.

İSKENDERUN

İskenderun Şubemizin Olağan Genel Kurulu 18 Şubat 1979 Pazar günü kalabalık bir işçi ve konuk kitlesinin de katıldığı toplantıda yapılmış ve şube başkanlığına **Mehmet AYDIN** seçilmiştir.

Genel Kurulu yönetmek üzere yapılan seçimde Divan Başkanlığına Genel Sekreterimiz **Ertan ANDAŞ,** Başkan yardımcılıklarına Eğitim Daire Başkanımız **Ekrem AKKUŞ** ile DİSK Bölge Temsilcisi **Yusuf YÜREKLİ,** yazmanlıklara da 8. Bölge Merkez Şube Başkanı **Ahmet ÖZKAN,** Mersin Şube Başkanı **Nusret KENDİRCİ,** Adana 1 No'lu Şube Başkanı **Duran ÖZDEMİR** ve Tarsus Şube Başkanı **Hasan BOZKURT** getirilmiştir.

Divan üyelerinin belirlenmesi yerlerini almalarından sonra kısa bir konuşma yapan **Ertan ANDAŞ,** ülkemizin içinde bulunduğu sorunları dillendirmiş ve işçi sınıfımıza düşen görevleri açıklayarak, bu görevlerin yerine getirilmesi için herkesin çaba göstermesini istemiştir.

ANDAŞ'ın konuşmasından sonra raporlar üzerinde görüşmeler başlamıştır. Rapor üzerinde Ali Cengiz, Mehmet Tekerek, Kâzım Keskin söz alarak görüşlerini açıklamışlardır.

Raporlar üzerinde görüşmelerin tamamlanmasından sonra, seçimlere geçilmiştir. Yapılan oylama sonunda Şube Başkanlığına Mehmet Aydın'ın seçildiği belli olmuştur. İskenderun Şubemizin karar organları ise şöyle oluşmuştur:

YÖNETİM KURULU:
Ali CENGİZ, H. İbrahim ZONT, İsmet YILDIRIM, Ahmet SAHİLLİOĞLU, Metin COŞAR, Zekeriya YIKIM, Naim DEVRİM, Abdullah ATAR, Cemal DİNGİL, Garip HAS, Selim KAN.

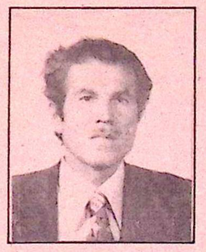
ONUR KURULU:
Mustafa ÇOLOĞLU, Musa SÖZER, İsmet AK, Mustafa TOPAL, Adnan KARASU.

DENETİM KURULU:
Ahmet ÇİMEN, Ali GİRGEÇ, Yusuf BİLGİN.

İSTANBUL ANADOLU YAKASI KAPI-KALORİFER ŞUBESİ

İstanbul Anadolu Yakası Kapı ve Kalorifer İşçileri Şubemizin 2. Dönem Olağan Genel Kurulu 25 Şubat 1979 Pazar günü yapılmış ve Şube Başkanlığına yeniden **Mustafa Ertuğrul** seçilmiştir.

Kalabalık bir işçi ve konuk kitlesinin de izlediği genel kurul, Şube Başkanı Mustafa Ertuğrul tarafından açıldıktan sonra, genel kurulu yönetmek üzere başkanlık divanı için seçim yapıldı. Yapılan seçimde Divan Başkanlığına Örgütlenme Daire Başkanımız **Belgüzar Can,** Başkan Yardımcılıklarına İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanımız **Tayyar Ergi** ve İstanbul Makina Sanayi Şubemiz 2. Başkanı **Aslan Taşpulat,** yazmanlıklara da İstanbul Makina Sanayi Şube Başkanımız **Musa Kılınç** ile İstanbul Hâl Şube Başkanımız **Zeki Murçak** getirildi.

Divanın oluşması ve divan üyelerinin yerlerini almalarından sonra kısa bir konuşma yapan divan başkanı ve Örgütlenme Daire Başkanımız Belgüzar Can, Kapı ve Kalorifer işçilerinin sorunlarına çözüm getiren yasanın meclislerde kabûl edildiğini söylemiş ve **"Kapıcı arkadaşların sorunlarına çözüm getiren yasa kabûl edilerek kesinleşti. Çalışma Bakanlığınca hazırlanacak tüzük ile getirilecek yeniliklerin uygulanmasında kapıcı arkadaşların birlik ve beraberlik içinde çalışacaklarına inanıyorum. Birlik olduğumuz sürece bunun yararlarını, aksi halde zararlarını göreceğimiz kaçınılmazdır. Bunun içindir ki, alınacak kararlara ve verilecek direktiflere harfiyen uyulması gerekir"** demiştir.

Belgüzar Can'ın konuşmasını tamamlamasından sonra konukların konuşmasına geçilmiştir. İstanbul Su İşe Başkanı Hüseyin Ayık, konuklardan Niyazi Özkan ve Halk Ozanı İhsanî ülkemizin içinde bulunduğu sorunlara değinen konuşmalar yapmışlardır. Konukların konuşmalarından sonra, daha önce okunan raporların eleştirisine geçilmiştir. Mehmet Şahin, Fazıl Tüm, Mehmet Akkuş, Hüseyin Balcı, İsmail Saltuk, İsmail Bozkıran raporlar üzerindeki görüşlerini dillendirmişlerdir. Eleştirileri yanıtlamak üzere Şube Başanı Mustafa Ertuğrul söz almış ve eleştirileri yanıtlamıştır.

Konuşmaların tamamlanmasından sonra seçimlere geçilmiş ve yapılan seçimlerde Şube Başkanlığına yeniden **Mustafa Ertuğrul'un** getirildiği anlaşılmıştır.

YÖNETİM KURULU:
Sıddık CEVİZ, H. Yusuf ÖZDEMİR, Halil VURAK, İsmail KÖKÇÜ, Mustafa BAĞCA, M. Ruşen ŞAHİN, Veyis DUMAN, Selahattin UFKİ, Şevket YILMAZ, Ziya AYAZ, Şerif AZLAN.

DENETİM KURULU:
Abdullah TÜRKER, Salim KAYAN, Efrail KALKAN.

ONUR KURULU:
Yakup ŞİMŞEK, Cemal YILDIRIM, Cihan KARAKURT, Recep TOKAT, Bayram KILIÇ.

Genel-İş EMEK, Genel Kurulları yapılan tüm Bölge Merkez Şube ve Şubelerimizde yeni görev alan yöneticileri kutlar, işçi sınıfı savaşımında başarılarının sürekli olmasını diler.

13. (Balıkesir) BÖLGE MERKEZ

Merkezi Balıkesir'de kurulu bulunan 13. Bölge Merkez Şubemizin 1. Dönem Olağan Genel Kurulu 24 Şubat 1979 tarihinde kalabalık bir işçi ve konuk kitlesinin de izlediği toplantıda yapılmıştır. 13. Bölge Merkez Şubemizin Başkanlığına **İsmail AKTAN** seçilmiştir.

Şube Başkanı Aktan'ın açış konuşmasından sonra, genel kurulu yönetmek üzere Başkanlık Divanı oluşturulmuştur. Yapılan oylamada divan başkanlığına Örgütlenme Daire Başkanımız Belgüzar Can, başkan yardımcılığına İstanbul Makina Sanayi Şube Başkanımız Musa Kılınç, yazmanlıklara ise Saffet Kurşuntutmaz ile Mehmet Altın getirilmiştir. Divanın seçilmesi ve divan üyelerinin yerlerini almalarından sonra kısa bir konuşma yapan Divan Başkanı ve Örgütlenme Daire Başkanımız Belgüzar Can, Belediye Gelirleri Yasası'nın koşullarını gerektirdiği biçimde kullanılmasının gerektiğini belirterek, kadro şişkinliklerinin önlenmesini istemiştir. Bu konuda mücadele edilmesi gerektiğini ve de mücadele edileceğini söyleyen Belgüzar Can, genel kurula başarılar dilemiştir.

Çalışma raporunun Ersin Öztürk tarafından okunmasından sonra, eleştiriler için delegelere söz verilmiştir. Söz alan Burhanettin Güleç, sendikal eğitime daha çok önem verilmesini, birlik ve beraberlik içinde mücadele vermenin daha yararlı olacağını söylemiştir. Eleştirileri yanıtlamak üzere kürsüye gelen İsmail Aktan, Genel Başkanımız Ahmet Özkan'ın açış konuşmasında değindiği konulara değinmiş ve Genel Başkanımız Ahmet Özkan'ın Bölge Merkez Şubemizin başkanlığına İsmail Aktan'ın getirildiği belli olmuştur.

YÖNETİM KURULU:
Hasan AKKUŞ, Burhanettin GÜLEÇ, Orhan ERTUĞUŞ, Hasan DOĞRU, Osman DEMİRKAN, Yılmaz EMENGEN, Ersin ÖZTÜRK, Ömer CANBULAT, Mehmet YILMAZ, Osman KURTŞEN, Basri YENER, İbrahim TETİK.

DENETİM KURULU:
Engin ÖZÇEKİÇ, Bedirhan GÖKHAN, Cavit TEPEDELEN.

BAYINDIR BELEDİYESİ, İŞVERENİN ÇİFTLİĞİ DEĞİLDİR...

İZMİR- Bayındır Belediye Başkanlığına bağlı işyerlerinde hizmet üreten ve İzmir 4 No'lu Şubemiz kapsamında bulunan sendikamız üyesi işçilere belediye işverenince baskı yapılmakta ve DİSK/Genel-İş'ten istifa ederek, Sarı Bes-İş'e üye olmaları istenmektedir. Bayındır Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi 26 işçi üzerinde baskı kurmaya çalışan işveren Bayındır Belediye Başkanı Mustafa Saraçoğlu, kendi imzasını taşıyan bir yazıyı, İzmir 4 No'lu Şubemiz Başkanlığına göndermiş ve yazının bir bölümünde de çok açık bir dille, baskının bizzat tarafından yapılacağını açıklamıştır.

Bayındır Belediye Başkanı M. Saraçoğlu ya yasalardan habersizdir, ya da kahraman olmak sevdasındadır. Her ne olursa olsun, işçi sınıfımızın Bayındır Belediyesinde çalışan yiğit temsilcileri bu duruma izin vermeyecektir.

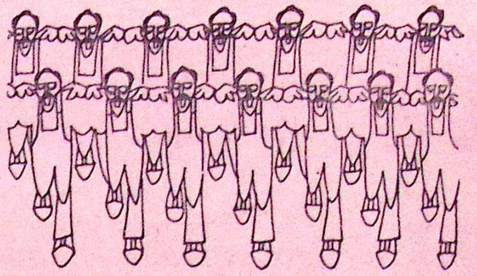
Konuya ilişkin olarak görüşlerini aldığımız İzmir 4 No'lu Şube Başkanımız Nevzat Malkoç, şöyle diyor:

"Anayasamızın 2. maddesinde yeralan ve Devletimizin Sosyal bir Hukuk Devleti olduğunu açıkça belirten hükmüne,

Yine Anayasamızın 46. maddesinde belirtilen sendikalara serbestçe üye olma hakkına, nihayet 274 Sayılı Sendikalar Yasası'nın 19. maddesinde belirlenen sendika seçme özgürlüğüne karşın, Bayındır Belediye Başkanı Mustafa Saraçoğlu'nun bu hareketi kanımızca, demokrasiyi içine bir türlü sindiremeyenlerin başvuracağı bir hareket olabilir.

Devletin varlığından habersiz ya da kendini her şey sanan ve halktan aldığı yetkiyi, yine halkın bir parçası olan işçilere karşı açıktan açığa kötüye kullananları, işçi sınıfımız kesinlikle affetmeyecektir. Bayındır Belediyesinde çalışan tüm işçi arkadaşlarımıza kendi özgürlükleri için verdikleri mücadelede başarılar dilerim. Gerek şubemiz, gerekse sendikamız ve üst örgütümüz DİSK bu ve benzeri mücadelelerde işçi arkadaşlarımızın yanında olacaktır."

GREVLERİMİZ COŞKUYLA SÜRÜYOR

HE HEY DE HEY GREV Mİ YAPTIK

HE HEY DE HEY HEY HEY DÖNMEZ KİMSE...

Grev davullarının gümbürtüsü dosta umut, düşmana korku verir...

Türkiye işçi sınıfına selam, selam yaratana. İzmit Belediyesinde grev savaşımı veren yiğit grevcilere selam...

Bundan aşağı - yukarı Onaltı yıl önce 24 Temmuz 1963'de 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası yürürlüğe girmişti. Bu yasanın yürürlüğe girmesiyle işçi sınıfımızın yüz yıllık mücadele tarihinde yeni bir sayfa açılıyordu. Yıllarca ağır baskılar altında verilen mücadele sonucunda, işçi sınıfı ekonomik ve demokratik mücadele alanında yeni bir mevzi kazanmıştı. Neydi bu olay? Grev neydi? Grev hakkı nasıl doğmuştu? 275 sayılı yasanın gerçek özü neydi?

Her emekçi, her işçi, işçi sınıfından yana olan her ilerici, sosyalist bu sorulara doğru yanıt verme zorundadır. Çünkü bugün işçi sınıfının sendikal mücadelesini burjuvazinin yedeğinde yürüten, onu patronların kuyruğuna takan Türk-İş, işçi sınıfının en doğal hakkı olan grev hakkını yanlış tanımlamakta, gerçeği gözlerden gizlemekte ve de gizlemeye çalışmaktadır. Türk-İş, yıllarca kan ve ateş pahasına verilen bir dizi mücadele sonucunda edinilmiş olan grev hakkını burjuvazinin bir lütfu olarak görmektedir. Öyle olduğu içindir ki, 275 sayılı yasanın yürürlüğe giriş tarihi olan 24 Temmuz'u **"işçi bayramı"** olarak ilan ederek, şanlı geleneğimiz 1 Mayıs'a kara çalmaktadır. O açıdan grevi ve grev hakkını işçi sınıfı bilimi doğrultusunda yerine oturtmak zorundayız. Özellikle de grevlerimizin en yoğun döneminde bunun çok daha yararlı olacağı inancındayız.

Grev Nedir?

GREV, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinin en büyük ve en etkili silahlarından yalnızca biridir. Grevler işçilere, patronların, işverenlerin sömürüsüne karşı tek tek mücadelenin yetersiz olduğunu, birlik içinde savaşmanın gerekliliğini gösterir. Kapitalist bir toplumda yaşamaktayız. Sömürü çarkının acımasızca döndüğü böyle bir toplumda, bir yanda üretim araçlarının özel mülkiyet hakkını elinde bulunduran mutlu bir azınlık, öte yanda da bunlardan yoksun büyük kitleler var. Yani bir yanda kapitalistler, öte yanda sömürülen işçiler ve bütün bir halk. Böyle bir toplumda ezilenler ses çıkarmayıp, başkaldırmazlarsa bu kimin işine gelir dersiniz? Elbetteki kapitalistlerin. Yani parababalarının, ağaların, beylerin... Ama bir de birleşip, hakkını grevle arayan işçi sınıfını düşünün. İşte o gün patronların, işverenlerin, ağaların, beylerin korktuğu gündür. O halde grev, işçilere kendi güçlerinin ne olduğunu öğretir. Onlara yalnızca kapitalistlere karşı değil, kapitalistlerin elinde bulunan siyasal iktidara karşı mücadele etmesi için olanak hazırlar. Bu yüzden grevlere **"savaş alanları", sendikalara da **"savaş okulları"** denmiştir. Ancak, bir **"savaş alanı"** savaşın kendisi değildir. Grevlerle işçi sınıfının kurtuluşu bağlanamaz. Grevler işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde yalnızca bir yoldur, bir mücadele biçimidir.**

Dün ve bugün hep aynı...

Grevler kapitalist toplumun yapısından doğarlar. İlk grev hareketleri işçi sınıfının tarih sahnesine çıkmasıyla başlamış ve gelişmiştir. Sanayi Devrimiyle birlikte, işçi sayısı da artmıştır. Bunun üzerine işçiler, tüm dünyada çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve insanca bir yaşam için mücadeleye giriştiler. Ne var ki, (bugün de olduğu gibi) kapitalistlerin buna tepkisi çok sert oldu. Greve kalkışan işçilere baskı ve terör uygulanmaya başlandı. Ancak uzun süren, kanlı mücadeleler sonucunda işçi sınıfı grev hakkını bileğinin gücüyle aldı ve birçok ülkede yasallaştırdı. Gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfı bu önemli demokratik kazanımını bu yolla elde etmiştir.

Ülkemizde de işçi sınıfı 1870'lerden süregelen bir dizi mücadelenin sonucunda grev hakkını elde ederek, yasallaşmasını sağladı. Bu asla bir lütuf, burjuvazinin bir himmeti değildir. İşçi sınıfımız yıllarca ağır baskılar altında direnmiş, savaşmış ve hakkını da söke söke almıştır.

1960'da gerçekleşen 27 Mayıs devriminden sonra, emekçi halkımız üzerinde kurulan zulüm perdesi biraz olsun aralanmış, egemen sınıflar gerilemiş ve demokratik kazanımları yaratan bir ortam doğmuştu. Hazırlanarak kabul edilen 1961 Anayasası grev hakkını sağlamakla birlikte, bunun bir yasayla düzenlenmesini öngörüyordu. Fakat bu yasanın çıkarılması egemen sınıfların işine gelmiyordu. Bu Anayasal zorunluğu bir türlü yerine getirmek istemeyen burjuva yanlısı iktidarlara karşı, işçi sınıfımız iki yıl boyunca direndi. Yürüyüşler, gösteriler düzenleyerek grev hakkını savundu. Toplumsal huzursuzluğun arttığını, ülkenin dört bir yanında grev hakkı için gösteriler düzenlendiğini gören siyasal iktidar sonunda bir yasa hazırlayarak meclislerden geçirdi. İşte bu yasa bugün yürürlükte olan 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası'dır. Görüldüğü gibi bu demokratik kazanım zor ve güçlü bir mücadelenin sonucunda elde edilmiştir. Yani burjuvazi aslında bunu istemeye istemeye vermiştir, vermek zorunda kalmıştır. Ama, bunu verirken de, kendi sınıfsal iktidarlarını sürdürmek için lokavt silahını ve çeşitli grev kısıtlamaları getirmekten de geri kalmamıştır.

Tuzla'da sokakları temizleyen, çöplerden ama, memur kadrosunda çalışmayı reddederek, greve çıkan emekçilere selam...

GREVLERİMİZ COŞKUYLA SÜRÜYOR

Sendikamız Genel-İş, 1978'in başlarından bu yana yoğun bir grev mücadelesi vermektedir. Çorum yürüyüşlerini, **Manisa, Afyon** grevlerini yaşayan ve elde edilen kazanımları işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazdırmayı başaran sendikamız saflarındaki yiğit işçiler, şimdi **Isparta'dan, Gelibolu'dan, Elbistan'dan, Geyve'den, Tuzla'dan, Aslanbey'den, İzmit'ten, Bolu'dan** haykırıyorlar, **"terimizi döke döke, hakkımızı söke söke alacağız"** diye...

Sıkıştıklarında yasaları ağızlarından düşürmeyenler, çoğu kez ve de işlerine gelmediğinden o yasalara meydan okumaktadırlar. Sendika seçme özgürlüğü yasalarla sağlandığı halde, özellikle AP'li belediyelerin yönetiminde olanlar, sendikamıza karşı bir takım çirkin ve çağdışı oyunların içine girmektedirler. Bunlardan bir kısmı toplu sözleşme görüşmelerine oturmamakta, bir kısmı görüşmelere katılmakta ancak, anlaşmaya yanaşmamaktadır. Bir başka kısmı da toplu sözleşmeyi imzalamakta ama, uygulamaya gelince yan çizmektedir. İşte bu ve benzeri nedenlerden ötürü, sendikamız üyesi işçiler yasalardan ve toplu sözleşmelerden doğan haklarını kullanarak işlerini bırakmıştır. Devam eden öteki grevlerimizin de başarısıyla sonuçlanacağından hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Değil aylar yıllar da geçse tüm grevlerimiz sonuna dek aynı coşkuyla sürdürülecektir. **Genel-İş**, 140 bin devrimci yiğit üyesiyle grevcilerin yanındadır, sonuna kadar da yanında olacaktır.

Gelibolu Belediyesi işvereni yasal bir şamar daha yedi...

Gelibolu Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçiler, toplu sözleşmeden doğan haklarını alamayınca 15 Ağustos 1978 tarihinde işi bırakarak greve çıktılar. Greviler, grev sürerken belediye aleyhine dava açtılar. Gelibolu Belediyesinde çalışan ve grevde olan sendikamız üyesi işçiler, belediye aleyhine açtıkları davayı kazanmışlardır. İş Mahkemesi 40 işçiyi sözleşme hakkı olarak 1 milyon lira ödenmesine karar vermiştir.

Gelibolu Belediyesi İşyerlerinde başlattığımız grev, tüm haklarımızı alıncaya dek sürecektir.

Çanakkale Belediyesinde greve gidiyoruz

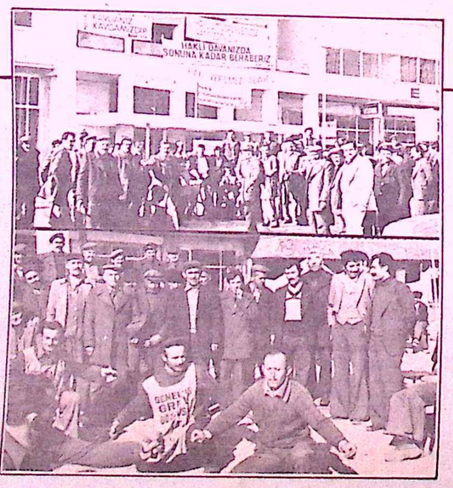
Çanakkale Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi 190 işçi, anlaşma sağlanmazsa önümüzdeki günlerde greve çıkacak. Çanakkale Belediyesindeki grev kararı, sendikamızla belediye arasında bağıtlı bulunan toplu sözleşmenin 1979 yılına ilişkin ücret maddesinin görüşülmemesi üzerine alınmıştır.

Sendikamızca alınan grev kararı, belediyenin greve gidilecek tüm işyerlerine asılmış ve grev için tüm hazırlıklar da tamamlanmıştır. Başlama tarihine kadar anlaşma olmaz ve Çanakkale Belediyesi işvereni, çalıştırdığı emekçilerin haklarını vermeye yanaşmazsa grevimiz kesinlikle başlatılacaktır.

Selâm Gelibolu'da baskıya, terore karşı savaşanlara... Tüm grevcilere selâm...

...Ve Türkiye işçi sınıfına selam...

Bolu Belediyesinde çalışan sendikamıza üye işçilerin 14 Şubat 1979 günü başlattıkları grev coşkuyla sürerken, yerel sendikaların yanısıra tüm demokratik kuruluşlar, yayınladıkları bildirilerle grevimizi desteklediklerini açıklamışlardır.

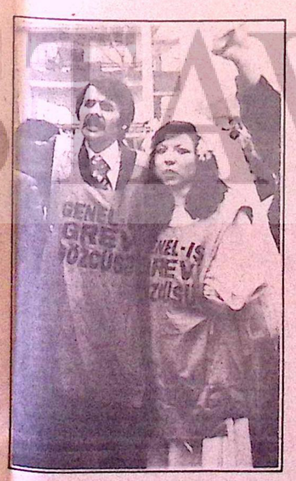
Bolu grevimiz sınıfımızın başarısıyla sonuçlanacaktır.

Bolu Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi 200 işçi, toplu sözleşme ile sağlanan haklarını 5 yıldan beri alamamaktadırlar. Bolu Belediyesi işvereni, sözleşmeye imza atmakta ancak, imzasını attığı sözleşme maddelerini bir türlü uygulamamaktadır.

Bolulu greviler bir bildiri ile grevin nedenlerini açıklarken şu görüşlere yer vermişlerdir:

"Toplu iş sözleşmelerinden doğan her işçinin 30 bin liralık alacaklarının 1974 yılından beri verilmemesi, sendikanın tüm iyi niyet ve barışçı yolla meseleyi çözmeye yönelik çabası, işveren durumundaki belediye başkanı tarafından elinin tersiyle geriye itilmiştir. 5 yıldan beri ödenmeyen hakların başkaca alınma yolu kalmadığından, yasaların işçilere vermiş olduğu hakkı kullanmak zorunda kaldık. Grevimiz sırasında yalnızca belediye işverenine karşıdır. Bolu temizlik işçileri, üç bin lira gibi çok düşük bir ücretle çalıştırılmaktadır.

Tüm halkımıza gece demeden, gündüz demeden, kara-kış demeden hizmet götüren emekçilerin haklı alacaklarının yanında, halkımızın da yeralacağına inancımız tamdır. Grevimiz tüm haklarımızı alıncaya dek sürecektir."

İlk grevde nişan, ikinci grevde nikâh yapanlara da selâm...

MANİSA GREVİMİZ İŞÇİ SINIFININ BAŞARISIYLA SONUÇLANDI

Manisa Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi 318 işçinin 5 Ocak 1979 tarihinde başlattıkları grev, tüm hakların alınmasından sonra kaldırılmıştır.

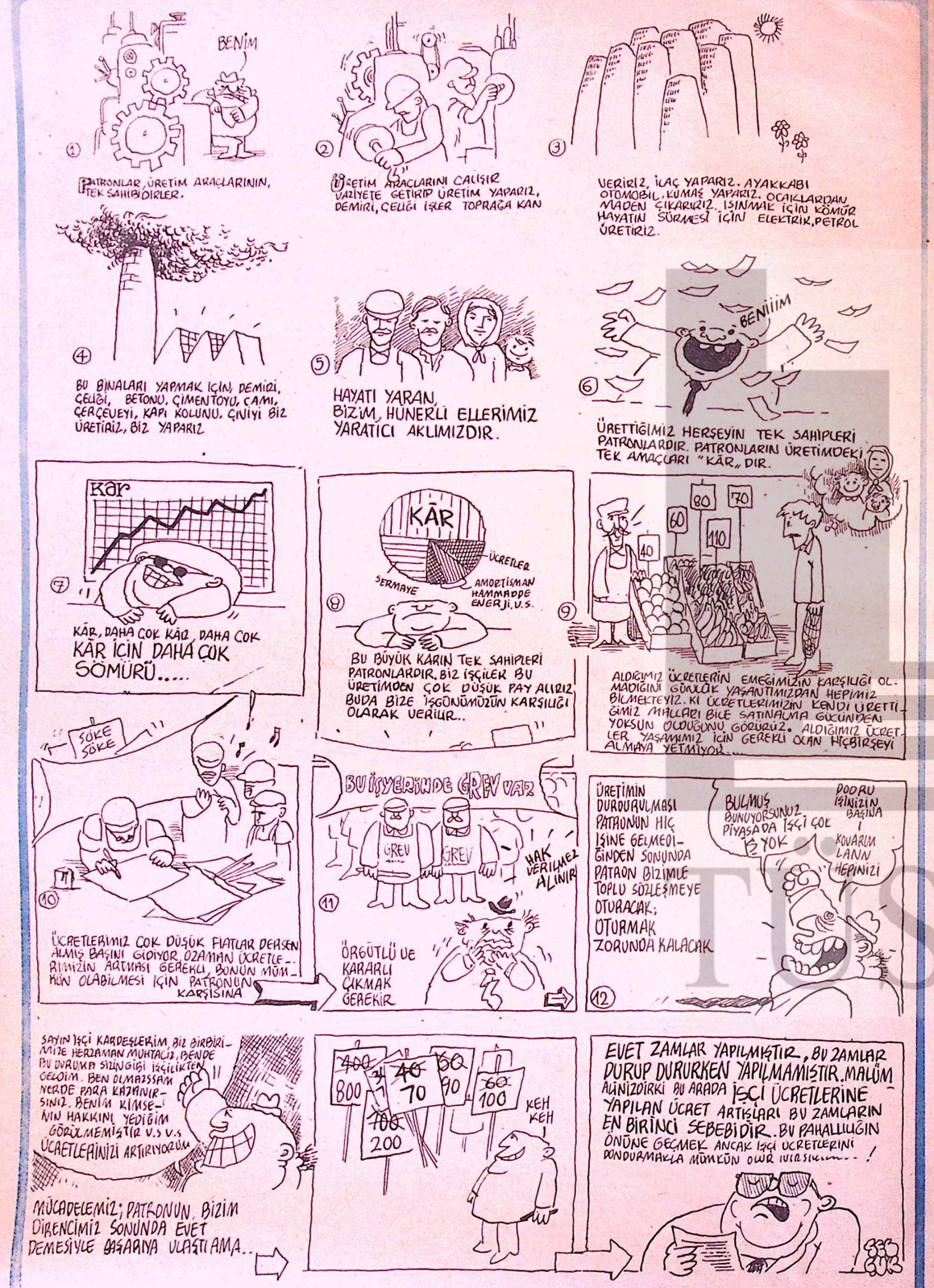
Manisa Belediyesinin çeşitli işyerlerinde sürdürdüğümüz greve daha fazla dayanamayacağını ve anlaşmak istediğini söyleyen belediye işvereniyle yapılan anlaşmayla, belediyede bulunan tüm haklarımız alınmıştır. Belediye ile sendikamız arasında imzalanan ve yürürlükte bulunan toplu sözleşmenin uygulanmayan maddelerinin uygulanmaya konulacağı kabul edilirken, toplu sözleşmeden doğan farkların ödenmesi de karar altına alınmıştır.

Öte yandan, greve katılan her işçiye 4 bin liralık bir ödeme yapılması, 1978 Martından sonra işe giren ve sendikamız üyesi olan işçilere sözleşmede öngörüldüğü biçimde 35 liralık günlük ücretlerin ödenmesi de kabul edilmiştir. Ayrıca, grev yasağı bulunan işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçilerle, Mart 1978'den sonra işe girerek sendikamız üyesi olanlar (35 liradan yararlananlar) için 2 bin lira yakacak parası alınmıştır.

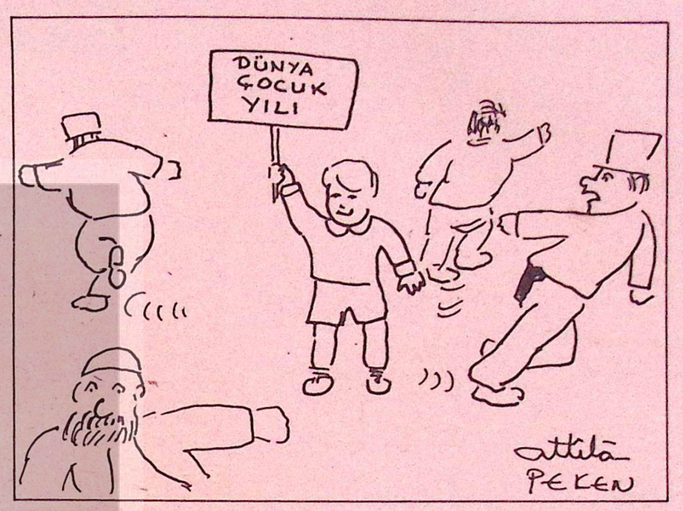
Grevde geçen Şubat ayı günlerinin ücretleri de işveren tarafından ödenmiştir.

Anlaşmanın sağlanması ve tüm hakların alınmasından sonra, grevi kaldıran sendikamız üyesi işçiler, grev süresince biriken hizmetlerin en kısa sürede tamamlanması için hemen işbaşı yaparak, çalışmaya başlamışlardır.

ÇOCUK YILI VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

1979 yılı tüm dünyada olduğu gibi yurdumuzda da çocuk yılı olarak ilân edildi. Radyolarda, televizyon ve gazetelerde çocuklar üzerine yapılan konuşmaları, yazılan yazıları görmek mümkün.

BURJUVAZİ'nin yeni bir yutturmacası olarak nitelendirebileceğimiz çocuk yılı ilânı, özünde çocuğun doğumu ile başlayan adaletsizliğin, **EKONOMİK, POLİTİK** ve **SOSYAL** yaşantıdaki sömürünün gizlenmesi amacına yöneliktir. Çünkü aldığımız ücretlerin üretim sürecinde yarattığımız değerin çok çok altında olduğu ülkemizde, çocuklarımızın gereksinimlerini karşılayamaz durumdayken böylesi bir yıl ilân etmek başka şekilde nitelendirilemez.

Yıllardır sömürülen biz emekçilerin, aldığımız ücret ile konut, beslenme, giyecek, yakacak ve kültürel ihtiyaçlarımızı karşılayamadığımız hepimizin malûmu. Hasthane, doktor ve ilaç sorunundan tutunda, kreş, çocuk bahçesi, okul ve öğretmen sorunlarına kadar tüm sorunlar hep hasır altı edilmiş, bu konularda hiç çalışma yapılmamıştır. Ülkemizin bu sorunları halledilmemişken sadece lâf olsun diye çocuk yılı ilân etmek olsa olsa bir kandırmacadır.

BURJUVAZİ'nin, iletişim araçları vasıtası ile çektiği nutuklar bol bol vaadlerle doludur. Ancak biz emekçiler verilen vaadlerin hiçbirinin gerçekleştirilmediğini, hiç bir zaman gerçekleştirilmeyeceğini bilmek durumundayız. Bol keseden atılan vaadlere değil, sorunların hayata geçirilip geçirilmediğine bakmalıyız. Aynası iştir kişinin, söze bakılmaz ata sözümüz ne şekilde hareket etmemiz gerektiğini, sözde değil işe bakmamızın yerinde olacağını gayet güzel bir şekilde vurgulamaktadır.

BURJUVAZİ'nin hiç bir zaman karşıtı olan sınıfların gereksinimlerini karşılamadığını, dayandığı ilkenin kitlelerin sömürülmesi daha çok sömürülmesi ilkesi olduğunu, varlığını da ancak bu şekilde sürdürmek durumunda olduğunu hatırdan çıkarmamalıyız.

Biz babaların sömürüldüğü düzende, çocuklarımızında sömürüldüğünü unutmamalıyız. Bu anlamda çocuklarımızın sömürülmeyeceği, daha iyi koşullarda yaşayacağı, geleceklerinden emin olacakları dünyayı yaratmak en büyük görevimiz olmalıdır. İçerisinde yaşadığımız bozuk düzende her geçen günün daha kötüye gittiği düşünülürse erişilmesi gerken yerin mutlaka **EKONOMİK** ve **POLİTİK** iktidar olduğu konusunda mücadele verilmesi gerektiğini tüm emekçilerin bilmesi lâzımdır. Yoksa **BURJUVAZİ** bu düzende sömürüsünü devam ettirir ve istemlerimizi hiç bir zaman yerine getirmez.

İ.E.T.T.
K.DERE HAVAGAZI FAB.SI
İŞÇİLERİNDEN

Fethi EVKURAN

Türk Belediye-İş Nevşehir'den de atılıyor

NEVŞEHİR'de ÖRGÜTLENMEMİZ HIZLA GELİŞİYOR

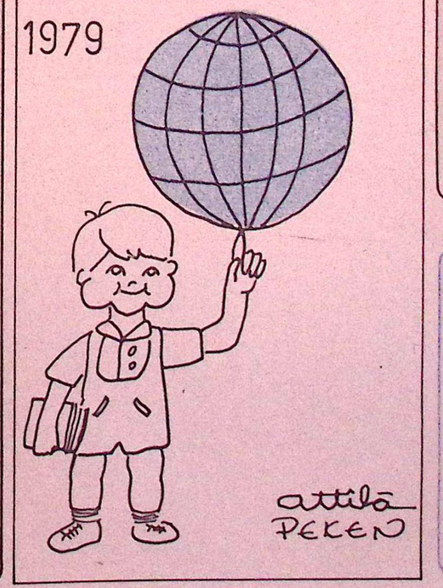
Nevşehir Belediyesinde sendikamızın örgütlenmesi hızla gelişiyor. MİSK'e bağlı Türk Belediye-İş Sendikasından istifa eden Belediye işçileri, Genel-İş bünyesinde toplanıyor.

Genel-İş Nevşehir Şube Başkanı Ahmet Kaynak, gelişmeleri şöyle anlatıyor:

"Kuruluşumuzdan bu yana Belediye Meclis Üyeleri Belediye Başkanı ve Daire Müdürleri, bizi yıldırmak için her türlü baskıyı uyguladı, uyguluyor. O kadar ileri gittiler ki, müktesep haklarımızı bile kestiler. İşçilerin ücretleri 186 liradan, 110 lira asgari ücretle indirildi. Sosyal haklarımız tümüyle kaldırıldı. Bu girişimlere karşı verdiğimiz mücadele sonunda, bir ay öncesine kadar alamadığımız hakları şimdi aldık. Mayıs 1978'deki kuruluşunda 7 üyesi olan sendikamız, bir hayli ilerleme kaydetti. Üye sayımızın gün geçtikçe daha da artacağına inanıyoruz. Üyelerimizin kararlılıkları bize güç veriyor. Önümüzdeki sözleşme döneminde gücümüz daha da artacak. Çevre kazalardaki beş belediyede yetkiyi aldık. Günden güne büyüyoruz.

Nevşehir'de bugüne dek işçi sınıfının mücadelesini veren, bu mücadeleyi dile getiren bir örgüt yoktu. Genel-İş, bu eksikliği de giderdi. Ayrıca, Sendikamızın da katkısıyla, sarı sendikanın hüküm sürdüğü Tasko Birlik'te kardeş sendika olan Gıda-İş kuruldu. Nevşehir'de işçi sınıfının mücadelesine inanan ve katılan tüm dostları, Genel-İş Sendikası üyeleri olarak dostça selamlarız."

Bu arada, gazetemizin, Nevşehir Belediyesindeki Genel-İş üyesi işçilerle yaptığı söyleşilerde, işçiler, neden Genel-İş Sendikasında örgütlendiklerini anlattılar. Haklarını alabilmek için, işveren yanlısı sarı sendikalar da değil, Genel-İş gibi kitle ve sınıf sendikalarında birleşmek gerektiğini belirten işçiler, tüm Nevşehir Belediyesi işçilerinin kısa süre sonra Genel-İş çatısı altında örgütleneceğini belirttiler. İşçiler, henüz Genel-İş'e üye olmayan Nevşehir Belediyesi işçilerine çağrı yaparak "Sınıfımızın çıkarlarını bilelim. Genel-İş'te örgütlenelim." dediler.

SARI SENDİKALAR HAVANDA SU DÖVÜYOR

Sendikamız Kayseri ve ilçelerindeki tüm işyerlerinde örgütlendi

Sendikamızın Kayseri Merkez Şubesi çalışmaları hızla sürüyor. Kayseri ve çevre ilçelerindeki tüm işyerlerinde örgütlenme tamamlandı. İşveren yanlısı sarı sendikalar, güçsüzlüklerini bile bile, sendikamızın yetkisine itiraz ettiler. Genel-İş Kayseri şube yöneticileri, "Sarı sendikalar, havanda su dövmekten vazgeçmedi" diyorlar.

Genel-İş Kayseri Merkez Şube Sekreteri Kemal Uğurlu, gazetemize yaptığı açıklamada, şube çalışmalarını şöyle anlattı:

"Bu dönem toplu sözleşme çalışmaları yetki aşamasında. Kayseri, Argıncık, Hacılar, Talas, Bünyan ve Develi Belediyelerinde yaptığımız işyeri toplu sözleşme çağrısına, patron yanlısı sarı sendikalar, hiç üyeleri olmadığı halde itiraz ettiler. Bu itiraza karşı gerekli belgeler sendikamız tarafından Bölge Çalışma Müdürlüğüne gönderildi. Sözleşme yetkisini kesinlikle alacağımız açıktır.

Patron yanlısı sarı sendikalar MİSK'e bağlı Türk Belediye-İş ve TÜRK-İŞ'e bağlı Türkiye Genel-İş Sendikaları, sözleşme yapma sürecimizi sürüncemede bırakmak için itirazda bulundular. İşçi sınıfı yerine işverenin haklarını savunan ve koruyan bu sendikaların tüm çabaları boşa çıkarılacaktır. Sendikamız üyesi işçiler, sınıf çıkarlarını sarı sendikaların değil, kitle ve sınıf sendikalarının koruyup savunacağını bilmektedirler."

Bu arada, 76-78 döneminde Kayseri Belediyesinde yönetime katılma hakkını da alan Genel-İş Sendikası, Himmetdede ve Sindelhöyük Belediyelerinde de yetki aldı. Kayseri ve Çevresinde yetki alınmayan işyeri yok. Sadece Pınarbaşı ilçesinde sarı sendika sahte belge verdi. Yetki sorunu iş mahkemesinde sürüyor.

Genel-İş Kayseri Merkez Şube üyesi 2500 işçi sendikalarının çatısı altında birlik, dayanışma, mücadele ilkeleriyle sınıf savaşımını sürdürüyor ve "Burjuvazinin ve işveren yanlısı sarı sendikaların oyunları, gücümüz karşısında eriyecektir." diyorlar.

GENEL-İŞ EMEK
ON BEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: Abdullah BAŞTÜRK
Genel Yönetmen: İsmail Hakkı ONAL
Sorumlu Yazışleri Müdürü: Hasan MERT
Yönetim: Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir/ANKARA
Tel: 17 54 59-17 52 67-17 67 41
Yazışma: Rüzgarlı/Gayret Sokak No. 1 Ulus ANKARA
Tel: 10 52 47 - 10 40 21 Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: EM-AŞ, DİSK/Genel-İş Web Ofset Tesisleri Ulus/ANKARA SAYI: 333/1 MART 1979 Ederi: 250 Kuruş

Türkiye'ye gelerek örgütüyle ilgili çalışmalar yapan Uluslararası Genel Hizmet ve Kamu Görevlileri Federasyonu

(PSI) GENEL SEKRETERİ CARL W. FRANKEN:

"Kamu Hizmetlilerine grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak tanınmalıdır"

Uluslararası Genel Hizmet ve Kamu Görevlileri Federasyonu (PSI) Genel Sekreteri Carl W. Franken, örgütüyle ilgili çalışmalar yapmak üzere 23 Şubat 1979 tarihinde ülkemize geldi. Türk-İş üyesi Türk Harb-İş ve Sağlık-İş Sendikaları ile Bağımsız Enerji-İş Federasyonu, Tüm Person Kon Örgütü ve Sendikamız Genel-İş'in üyesi olduğu 6 milyon üyeli Uluslararası Genel Hizmet ve Kamu Görevlileri Federasyonu Genel Sekreteri, Sendikamız Genel Merkezinde iki kez PSI Koordinasyon (Eşgüdüm) toplantısı yaptı.

PSI Eşgüdüm toplantısına, PSI'nın Türkiye Eşgüdüm Başkanı Abdullah Baştürk, Genel-İş'i temsilen Genel Sekreterimiz Ertan Andaş ve diğer üye kuruluşların temsilcileri katıldı.

Toplantıda PSI'ın çalışmaları hakkında bilgi verilirken; ülkemizdeki üye sendikaların ve diğer üye kuruluşların çalışmaları gözden geçirildi. PSI Genel Sekreteri Mr. Franken üye sendikalarla diğer örgütleri ziyaret ederek görüşmeler yaptı.

Devlet Başkanı, Başbakan Yardımcısı Hikmet Çetin ve Çalışma Bakanlığı Müsteşarı Çetin Ziylan ile de ayrı ayrı görüşen Mr. Franken, Türkiye'deki kamu kuruluşlarında çalışanların sorunlarına ilişkin bilgiler aldı.

Ülkemizden ayrılmadan önce PSI üyesi kuruluşlarla ikinci bir Eşgüdün toplantısı yapan PSI Genel Sekreteri, sendikamızın Genel Merkez binasının inşaatını da gezerek, projeler hakkında bilgi aldı. Diğer üye örgütlerin sorunlarını içeren inceleme ve görüşmeler yaptı. Genel-İş'in giderek büyümesinden ve güçlenmesinden çok büyük bir memnunluk duyduğunu söyleyen Carl W. Franken, 2 Mart Cuma günü Ankara'dan İstanbul'a gidecek ve DİSK Genel Merkezini ziyaret ederek DİSK Yürütme Kurulu üyeleriyle bir görüşme yapacaktır. Mr. Franken aynı gün Londra'ya dönmek üzere ülkemizden ayrılacaktır.

2 Mart 1979 Cuma günü sendikamız Genel Merkezinde yapılan PSI Eşgüdüm toplantısının ikincisinde, daha verimli işbirliği yapmak amacına yönelik olarak Türkiye'de bir SEKRETERYA kurulması da kararlaştırıldı.

Mr. Franken, Sendikamız ve DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, Genel Sekreterimiz Ertan Andaş ve M. Şükrü Koç Eşgüdüm toplantısında...

Mr. Franken'in 2 Mart Cuma günü yaptığı basına açık toplantıdaki konuşması aynen şöyledir:

"Uluslararası Genel Hizmet ve Kamu Görevlileri Federasyonu (PSI) 65 ülkeden 200 civarında sendikanın 6 milyon üyesini çatısı altında toplayan bir Uluslararası Mesleki Federasyondur (ITS). Uluslararası Genel Hizmet ve Kamu Görevlileri Federasyonu (PSI) Türkiye'de, hemen hemen 250 bin üyeyi temsil eden 6 üye örgüte sahiptir. Bir yönde, PSI'nın Türkiye'de ilginç ve özel bir durumu vardır. Çünkü üyesi bulunan hem TÜRK-İŞ, hem DİSK ve hem de bağımsız örgütleri temsil etmektedir. Benim bildiğim kadarıyla, tabandaki yakınlığın dışında, bu şekilde değişik yapıya sahip sendikaların bir araya gelerek toplandıkları platform burasıdır.

Benim bu seyahatimin nedeni öncelikle örgütümüz PSI'nin bu ülkede sürekli temsilciliğini sağlama olanaklarını aramaktı ve bu yöndeki görünüm bu oluşumu sağlıyabileceğimizi kanıtlamaktadır. Ayrıca, seyahatimin diğer nedeni ise kamu görevlileri için özellikle örgütlenme Özgürlüğü ile ilgili

Türkiye'de Sekreterya kurulacak

mevcut oluşum ve gelişmeler hakkında bilgi alabilmek arzusudur. Bilginiz olabileceği gibi, kaldırılması için uğraş verdiğimiz bazı kısıtlamalar vardır. Geçen yıl Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tarafından bütün evreni kapsayan uluslararası standartlar kabul edilmiş ve bu konuda ILO üyesi ülkelere bir Konvansiyon gönderilmiştir. Şu anda Türkiye bu standartların gerektirdiği koşullara ulaşamamıştır. Bununla beraber, Hükümet, Uluslararası Çalışma Örgütü -ILO- ve Parlementonuz nezdinde bu konuya olumlu yönde eğilmek üzere taahhüdde, bulunmuştur. Özellikle bu kesimdeki işçiler ve memurlar için Örgütlenme Özgürlüğü hakkının alınması yönünde yapılan mücadele beş yıldır sürdürülmektedir ve görebildiğim kadarıyla kanımca bu konuda iyimser olmak için bazı nedenler bulunduğunu sizlere burada bildirmekten memnuniyet duymaktayım.

Kamu hizmetlilerine, kendi sektörleri içinde kendi kendilerine pazarlık ve toplu sözleşme yapma hakkı tanınmalıdır. Eğer bu uygulama getirilirse şimdi mevcut birçok rahatsızlığın ortadan kalkacağından eminim.

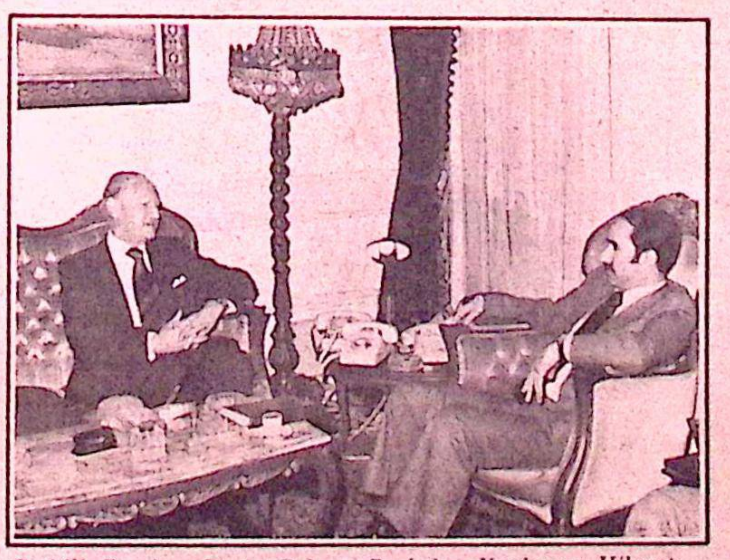
AVRUPA

Açıkca söylemek gerekirse, Türk sendikacılık hareketinin; **Avrupa sendikacılık hareketiyle ve özellikle 1973 yılında kurulan Avrupa İşçi Sendikaları Konfederasyonuyla (ETUC) resmi ilişkiler kuramamış olmasını hayretle, şaşkınlıkla karşıladım ve bu nedenle hayal kırıklığına uğradım, üzüntü duydum. ETUC etken bir örgüttür, yoğun bir şekilde Avrupa'nın**

CARL W.FRANKEN

sosyal ve ekonomik konularına eğilmiştir ve bundan başka, göçmen işçilerin durumları ile uluslararası seviyede yakından ilgilenmektedir. Avrupa İşçi Sendikaları Konfederasyonuna üye olmak için yapılan başvuruların bekletilmesinin birkaç nedeni vardır. Ancak, bu nedenlerin hiç birisi bir prensip konusu olarak kabul edilemez. İşte bu çıkmazı kırmahyız ve PSI bu konuda ne zaman ve nerede mümkün olursa olsun yardıma hazırdır.

Carl W. Franken, Devlet Bakanı, Başbakan Yardımcısı Hikmet Çetin'le görüşürken...

EKONOMİK KONULAR

Türkiye'deki mevcut ekonomik koşullar dikkate alındığında, belki yakın bir gelecekte bir takım kesin tedbirlerle karşılaşacağımızdan korkuyoruz. Kamu sektöründe bulunan bizler, bu gibi gelişmelerden ilk önce bizim etkileneceğimizden her zaman korkarız. Ulusal ekonomide bizim payımız kolayca görülebilir ve Parlamento karşısında sorumluluğu vardır. Vergi ödeyenler, tanımları itibariyle kamu harcamalarındaki kesintilere taraftardırlar. Tabiî bu da kamu sektöründe binlerce işi etkileyebilir ve her zaman vermeye alıştığımız hizmet standardını düşürebilir. Kamu sektörü iyi techiz edilmiş ve verimli bir hizmeti tercih eder ve bunun karşılığında yeterli bir maaşla, elverişli bir iş güvenliğinden başka hiç birşey beklenmez. Bizim sektörümüzün kendisini toplumun yapısı ve sadık bir parçası olarak kabul ettiğini anımsamak gerekir.

TERÖR VE ANARŞİ

Türkiye sıkıyönetimle ilk defa karşı karşıya gelmemesine rağmen, bu husus halen bizi yakından ilgilendiren bir konudur. Diğer konularla birlikte, bu durum mevcut Türk toplumunun çeşitli seviyelerinde tatminsizlikleri yansıtmaktadır. Bu konuda Hükümet tarafından alınan tedbirlerden memnun olmamamıza rağmen, bu yönde başka bir seçeneğin bulunmadığını da burada itiraf etmemiz gerekir. Bununla beraber, Hükümetin fazlasıyla üst seviyede hareket ettiği izlenimide vardır. Sorunun, temelde, kökeninde ele alınıp çözümlenmesi daha etkili olabilir ve böylece sonuçtan memnun daha iyi bir kamu oyu yaratılabilir. Bu nedenlerle, sendikacılık hareketi, özellikle "olayları yaratan nedenlerle" ilgili bir işleme katılmalıdır. Diğer bir deyişle, Hükümet tek başına beklenilen başarıya ulaşamayabilir ve daha geniş kapsamlı bir desteğe sahip olmalıdır."